Nr. 769/21.11.2017

EXTRAS

din stenograma şedinţei Senatului din 21 noiembrie 2017

Domnul Cristian Ghica:

Vă mulţumesc, domnule preşedinte de şedinţă.

Stimate colege,

Stimaţi colegi,

Aş dori astăzi să vorbesc despre infrastructura Bucureştiului şi despre o dezamăgire într-un anume context.

Am avut o şansă foarte mare ieri să găzduim una dintre instituţiile cele mai importante ale Uniunii Europene. Mă refer aici la Agenţia Europeană a Medicamentului, şansă pe care, din nefericire, am ratat-o.

Am ratat-o în ciuda faptului că relocarea sediului Agenţiei Europene pentru Medicamente la Bucureşti ar fi trebuit să fie o decizie politică simplă şi evidentă. România este al şaptelea stat al UE ca populaţie, în curând al şaselea, şi unul care nu găzduieşte nicio instituţie europeană importantă. Decizia cred că ar fi trebuit să fie în favoarea Bucureştiului, dincolo de considerentele politice de la Bruxelles.

Cum am putut atunci rata această şansă? În opinia mea, n-a fost din cauză că Bucureştiul nu prezintă siguranţă pentru personalul agenţiei de altă orientare sexuală sau pentru că am avut greşeli de ortografie în textul aplicaţiei, nici pentru că personalul ar fi preferat oraşe precum Amsterdam, Milano sau Barcelona. Dincolo de subiectivismul personalului, care în mod evident că ar prefera să lucreze la Milano, decât la Bucureşti, trebuie să admitem că am ratat această şansă pentru că, în ciuda a ce se spune despre dosarul de candidatură, Bucureştiul nu are o infrastructură de transport public „excelentă". Şi aici vă rog să sesizaţi ghilimelele. Bucureştiul nu are niciun fel de infrastructură, care ar putea fi considerată excelentă. Şi cred că mulţi de la Agenţia Europeană pentru Medicamente ştiu acest lucru.

Avem o infrastructură gândită pentru maximum 300 000 de autoturisme, pe care circulă cel puţin un milion şi jumătate. Avem un indice de congestie de 43%. Suntem în top 5 cele mai congestionate oraşe din lume, poate chiar pe primul loc raportat la numărul de locuitori. Transportul în comun este supraaglomerat, iar parcul auto al RATB este deja foarte vechi. Singurul aeroport internaţional, cel din Otopeni, este prea mic pentru volumul de trafic aerian pe care îl preia, iar pistele sunt puţine şi mici. Ne lăudăm cu metroul, dar avem una dintre capitalele cel mai puţin accesibile cu bicicleta sau pe jos din Europa.

Nici la nivel național nu stăm chiar excelent cu infrastructura. Autostrăzile sunt puține, iar tronsoanele existente sunt separate de bucăți lungi de drumuri cu două benzi, adesea într-o stare foarte proastă. Rețeaua de cale ferată este deteriorată, iar trenurile circulă foarte încet pe tronsoane lungi.

Cum putem noi, stimați colegi, concura cu Amsterdamul sau cu Copenhaga pe infrastructura de transport, atât urbană, cât și națională?

Și țineți cont că aici nu am menționat infrastructura medicală, care este dezastruoasă: spitalele lipsite de medicamente, paturi, dar și de avize ISU. Noi candidăm să găzduim sediul Agenției Europene pentru Medicamente, dar nu putem asigura necesarul de vaccinuri sau de citostatice. În schimb, la lansarea candidaturii, domnul ministru vorbea despre cum România a asigurat întotdeauna medicamente de calitate.

Stimate colege,

Stimați colegi,

Iată că lipsa de investiții în infrastructură nu afectează doar cât stăm zi de zi în trafic sau cât stăm la coadă la farmacii. Lipsa de investiții în infrastructură distruge oportunități foarte importante pentru România. Asta, în condițiile în care avem sute de milioane de euro în fonduri europene destinate infrastructurii pe care nu suntem în stare să le accesăm.

Haideți să încercăm să nu ratăm și următoarea mare șansă pentru România!

Vă mulțumesc.

Sunt Cristian Ghica, senator de București.